

T o ž b a.

a vejici sem pévala,
 Čeprav moril me glád —
 Gládú in mraza zévala,
 Prišel pa deček mlád.

A ne dovòlj! — še luč svetá,
 Z železom mi je vzél,
 Kakó bi dečku brez srecá
 Še ptiček kdaj zapél? . . .

In vjél me je — mi vzél prostóst
 Ostrigel mi perút,
 In kletko tesno zdaj za gózd
 Mi dal je deček krút.

Hudobnež ti! — vrnila se
 Vzpomlád bo spet nazaj,
 Priroda spremenila se
 Bó zopet v cvétni raj. —

Ti cvetja boš se veselil,
 Boš vriskal, glasno pél;
 A ptiček jaz solzé bom lil
 Kakó bi bil vesel? . . .

A. Pín.

Božične slike.

I.

akój po sv. Miklavži so začeli otroci misliti na to, kako bi si naredili o Božiči prav lepe jaslice. Treba bode novcev, da si kupijo potrebnih stvari za jaslice. „Jaz imam nekaj krajcarjev,“ reče Ivan, „podarili so mi je strije, ko sem jim pokazal óni dan svojo šolsko nalogo.“ „Tudi jaz hranim nekoliko denarja,“ oglasi se Jožek, „teta so mi je dali, ko so bili v nedeljo pri nas.“ „In jaz hranim še zdaj one novce, ki sem je skupila po leti za nabrane gobe (glive),“ pristavi Marijca. „Pa tudi v mojem hranilniku našlo se bode nekoliko,“ reče Anica.

Otroci preštejejo denarje in bilo je dosti, da si kupijo barvanega papirja, zlatih pén, pastircev i. t. d. Ko se mati napravijo po opravkih v mesto, dadó jim otroci svoje prihranjene denarje in jih prosijo, da bi jim kupili vsega potrebnega za jaslice. Oj, to je bilo veselje, ko se mati vrnejo iz mesta domov. Prinesli so otrokom, česar so želeli. Radovedno pregledujejo, kar so mati v mestu kupili. Ivanu so se najbolj dopadali sv. trije kralji, ki v Betlehem jezdijo na tako lepih konjih. Jožek se je čudil lepim pastircem. Marijci pa je bil najbolj všeč Jezušček, ki je ležal v bornih jaslicah. Anica se je veselila zlatih pén, s katerimi bo orehe zlatila. Ko so si otroci ogledali vse, kar so jim mati prinesli, reče Ivan: „Čas nam hitro poteka. Samó deset dni še imamo do Božiča. Zatorej vže zdaj pripravimo vse, česar nam bode treba za jaslice. Jaz in Jožek greva jutri po zelenega mahú, a vidve, Marijca in Anica, izrezovali bodete in prilepovali svete tri kralje, pastirce in ovčice na trd papir. Orehe nam bodo mati pozlatili, a oče so rekli, da nam bodo vse drugo naredili, kar je še treba k jaslicam.“

Približal se je sveti večer. Za jaslice je bilo vže vse pripravljeno, samó sestaviti jih je bilo treba. To delo je prevzela Rotíja, domača dekla, ker je